

Herní maniak

Michael Srb

Měl jsem problém se hraním na počítači.
Hry měly přednost před spaním, ale tak to nemá být.
Tak jsem zjistil jednou v noci,
že už mi není pomoci,
že jsem na všechno sám.
Jakou radost teďka mám?

Rozhod jsem se začít znova,
dal si zákaz. Teď jsem vdova
bez smyslu života.
Obklopuje mě samota samota
samota-a samota-a samota-a samota.

Vždycky se to nějak zamotá
a pak dál nezbyvá
s kytkou růží jít dál.
Jenže svítá, co teď s tím?
Jaro vítá jen můj stín mého já.

Sám v opuštění dává vzkaz,
že chce zas býti tím,
čím kdys býval, když se usmíval.
Mířím k cíli. Svoji pílí
chci dokázat touhu žít jako dřív.

Chci být klukem v mládí.
Kéž mě už hry nesvádí.
To je moje nové předsevzetí...